

Den Form, Lovforslaget nu har, er noget forskellig fra den, Loven hidtil har haft, idet der er taget Hensyn til de Erfaringer, der er gjort i de forløbne Maaneder. I Princippet er det den samme Lov, gennemført efter Værditoldsystemet, som vi jo haaber ved den nye Toldlov skal faa langt større Indpas i den danske Toldbeskatning end hidtil. Men samtidig indeholder Lovforslaget, som Finansministeren ogsaa udtalte, visse Ændringer paa Punkter, hvor det har vist sig, at Loven virker mindre heldigt og paa anden Maade, end man havde ventet.

Den højtærede Finansminister nævnte enkelte Eksempler i saa Henseende; jeg skal ikke komme nærmere ind paa dem, idet jeg gaar ud fra, at en Detailbehandling her ved Lovforslagets første Behandling ikke vil være til nogen Nytte. Men det, som maaske, naar alt kommer til alt, er Hovedforskellen mellem dette Lovforslag og den gældende Lov, er det, at her medtages de organisatoriske Bestemmelser, som er nødvendige for at gennemføre Værditolden. Saaledes som Loven hidtil har været formet, har man jo kun indført Værditoldsatserne paa visse Omraader, medens vi i øvrigt kun har haft Vægttoldbestemmelserne i den gamle Toldlov til Grundlag for Opkrævningsmetoden. Deri sker nu de nødvendige Forandringer. Det er vist klart for alle, i hvert Fald alle, der har læst Indberetningerne fra Toldstederne, at de store Vanskeligheder, der har vist sig, i meget høj Grad skyldes, at man ikke har haft de organisatoriske Bestemmelser vedrørende Gennemførelsen af en Værditold.

Enkeltighederne vil man kunne komme ind paa i det Udvalg, hvortil jeg, naar Tiden er inde, vil tillade mig at foreslaa Lovforslaget henvist — om end Forholdene medfører, at Tiden for Udvalgsbehandlingen kun kan blive kort. Med disse faa Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til velvillig og hurtig Behandling, saa hurtigt som Forholdene kræver og tillader.

Borghjerg: Hvor tidt der end er udtalt Utilfredshed med den parlamentariske Forretningsgang, kan jeg ikke undlade, skønt det maaske er haabløst, endnu en Gang at udtale min Beklagelse af den Maade, hvorpaa det parlamentariske Arbejde foregaar her i Tinget. Her behandler vi paa faa Dage saa vigtige Sager som Militærlovene. Saa afbrydes denne Behandling af en Kirkelovsdebat og af Spørgsmaalet om Handel med Husdyr og nu af et Toldlovforslag. Stort og smaat mellem hinanden! Aften-

møder, uden at vi ved, naar de kommer. Det er umulige Vilkaar, ogsaa for Pressen, og dermed umuligt for Publikum, for Vælgere, at følge tilstrækkeligt med og bevare og udvikle den fornødne Interesse for disse højst vigtige Sager.

Jeg maa ogsaa beklage, at dette Lovforslag, der drejer sig om vigtige Spørgsmaal, om mange Penge, om Ting, der griber ind i Handel, Haandværk og Industri, kommer her i sidste Øjeblik. Man har, det erkender jeg og er jeg taknemmelig for, rent privat fra Regeringens Side gjort, hvad man formaade, for at i hvert Fald Ordførerne i disse Sager fik Underretning 24 Timer før andre Medlemmer; men det er ikke tilstrækkeligt, Medlemmerne skal ogsaa kunne følge med. Dette Lovforslag maatte kunne være kommet tidligere. Der er ogsaa kun en meget ringe Tid til dets Behandling, idet Sagen skal være gennemført inden 1. Juni, saa vi knap har 14 Dage til dens Behandling.

Da Lovforslaget om den saakaldte Luksustold i Efteraaret var til Behandling her i Tinget, udtalte vi fra vor Side vore store Betænkeligheder ved Gennemførelsen af denne Lov. Det var en ny og betydelig indirekte Beskatning, uden at der samtidig sørgedes for Lempelser i Befolkningens almindelige Forbrugsskatter. Det var noget, man kaldte en Luksustold, men som, hvad jeg straks gjorde opmærksom paa, kom til at ramme Raa- og Hjelpestoffer i betydelig Udstrækning, hvorved Loven maatte komme til at virke generende for vort Erhvervsliv. Det var et Lovforslag, hvis Gennemførelse paa en Maade vilde formindske Regeringens Interesse i en Toldreform, i et helstøbt Toldlovforslags Gennemførelse, idet Regeringen her paa Forhaand fik, efter den officielle Beregning, 7 Mill. Kr., men rimeligvis adskilligt mere, hvorved jo unægtelig en vis Interesse for Toldlovens Gennemførelse maatte svækkes. Alt dette fremhævede jeg ved Sagens første Behandling den 25. November i Fjor, idet jeg udtalte paa den Gruppens Vegne, jeg tilhører, at vi ikke kunde stemme for dette Lovforslag. Naar vi alligevel ikke stemte imod det, laa det i, at vi ikke kunde undrage os Berettigelsen af den Betragtning, der blev gjort gældende fra den højtærede Finansministers Side, at Formaalet var at forebygge en Spekulation i en forventet nær forestaaende Toldlovs Gennemførelse. Det var et Synspunkt, vi maatte bøje os for. Vi vilde selvfølgelig ikke fra vor Side være med til at begunstige en saadan Spekulation. Derfor undlod vi at stemme.

Vinteren nærmede sig sin Slutning, der kom ingen ny Toldlov, og der var ingen Ud-